

[Bernhard Baunsgaard]

Borgmester Arne Hyttel har i en udtalelse til Ritzaus bureau den 13. oktober fastslået følgende: »Det må være kommunekassen, der betaler, ikke enkeltpersoner.« Hvis borgere, der påpeger, at en lov er overtrådt, kommer til at betale for overtrædelsen, mens den eller de, der profiterer af overtrædelsen, slipper fri sammen med dem, der er ansvarlige for en forkert fortolkning, vil det være umuligt i fremtiden at samle borgere til at gøre en indsats for at få landets love respekteret.

Det var formentlig også sådanne tanker, der lå bag ministerens udtalelser til Politiken; men hvad skal der nu ske?

Besvarelse (22/10 80):

Miljøministeren (Erik Holst):

Efter anmodning fra miljøministeriet har anklagemyndigheden (statsadvokaten i Ålborg) rejst tiltale mod Sydthy kommune for overtrædelse af by- og landzonenloven. Det er anklagemyndigheden, der afgør tiltalens omfang og indhold, samt om mod hvem tiltalen skal rettes.

Jeg mener derfor, at det er rigtigst ikke at kommentere tiltalespørgsmålet, ligesom man bør afvente straffesagens endelige afgørelse, før der kan tages stilling til, hvad der videre skal ske i sagen.

Det kan tilføjes, at tilsynsrådet efter reglerne i § 61, stk. 2, i den kommunale styrelseslov kan tage stilling til – såfremt Sydthy kommune bliver idømt en bødestraf – om der er handlet ansvarspådragende af f.eks. borgmesteren og/eller andre medlemmer af kommunalbestyrelsen og derefter pålægge de pågældende et personligt erstatningsansvar for det tab (bøden), der er påført kommunekassen. Om kommuneingeniøren i Sydthy kommune skal søges draget til ansvar, afgøres af kommunalbestyrelsen.

Spm. nr. 52

Til *finansministeren* (16/10 80) af:

Glistrup (FP):

»Er ministeren enig i, at statstilskuddet til Europa-bevægelsen nu må væk?«

Begrundelse

Et af de renfærdighedsprincipper, som landets finansminister skal røgte, er, at tvangsudskrevne midler ikke anvendes til støtte for bestemte politiske opfattelser. Enten har betaleren sympati med disse opfattelser, og så må han selv afgøre, hvad han vil betale til dem. Eller også har han ikke nogen sådan sympati, at han ønsker at betale, og så er det moralsk afskyeligt at tvinge ham til at aflevere frugten af sit arbejde til formålet.

En af de grelle overtrædelser af denne moralkodeks findes i, at Europabevægelsen lever på statsmidler (de 1.000, der interesserer sig for foretagendet, er alt for få til, at deres kontingentpenge rækker). Jeg har tidligere via folketingsspørgsmål søgt at få dette afskaffet, men forgæves.

Imidlertid må de seneste dages begivenheder have løftet endog sløret, som tildækker finansministerens øjne.

Jeg henviser til, at socialdemokratiske topfolk (K. B. Andersen, Thomas Nielsen, Poul Dalsager og Eva Gredal) i et brev vil gøre Europabevægelsen – der som sædvanlig har en socialdemokratisk folketingsmand (Lasse Budtz) som formand – til et modstykke til folkebevægelsen mod EF. Denne pryder sig med at være selvhjulpen. Og så skal modstykket selvsagt også være det, selv om det så vil afsløre bevægelsen som ynkeligt pamperi.

Dette sidste indiceres ganske stærkt af følgende dele af brevets tekst:

»Adskillige socialdemokrater har i tiden efter det for socialdemokratiet yderst dårlige valg til Europa-Parlamentet udtrykt ønske om, at der skabes en effektiv modvægt til den anti-europæiske stemning, der er båret frem af folkebevægelsen imod EF. Vi mener, at der i »Den Danske Europabevægelse« kan skabes en sådan modvægt, hvis der i denne bevægelses arbejde inddrages et stort antal politisk interesserede mennesker, det vil sige, at der sikres en virkelig folkelig opbakning. Som socialdemokrater ser vi naturligvis gerne, at vore partifæller kommer til at spille en fremtrædende rolle i disse bestræbelser.

Det socialdemokratiske EF-valgprogram går positivt ind for de europæiske samarbejdsbestræbelser sigtende mod skabelsen af et Europa, hvor borgernes demokratiske og socialistiske rettigheder er i centrum, og hvor man stræber mod en økonomisk og social ligestilling mellem industrilande og udviklingslande.«